

tion — herunder ændring af dansk forsvarsevne — vil influere på denne problematik.

Hærens opgaver.

15. På baggrund af det i pkt. 3 formulerede generelle formål med dansk forsvar og de foran beskrevne muligheder for aggression mod landområdet kan de opgaver, som det påhviler hæren at løse i samarbejde med øvrige værn, formuleres således:

- Overvåge eget landterritorium i såvel fred som især i spændingsperioder og krig,
 - afvise krænkelser i fred som i spændingsperioder,
 - imødegå angreb, herunder
 - bekæmpe luft- og sølandsatte styrker i og umiddelbart efter landsætningsfasen,
 - bekæmpe styrker, som over land søger at trænge frem mod dansk område,
- således
- at egen mobilisering sikres, såfremt tilstrækkelige beredskabsmæssige foranstaltninger ikke i tide er gennemført, og således
 - at der skabes tid og rum for tilgang af allierede forstærkninger,
 - fortsætte kampen sammen med eventuelle allierede styrker.

Det skal herunder fremhæves, at en angriber altid vil kunne gennembryde det foran landterritoriet fremskudte forsvar, såfremt han er villig til at acceptere de heraf følgende tab eller villig til at acceptere den til en opslidning af disse enheder nødvendige tid.

Når angriberen efter kortere eller længere tids forsinkelse har nået landterritoriet med sine hærenheder, må dette erobres og fuldtud kontrolleres, før han har nået sit mål. Dette kan han kun forhindres i, ved at han imødegås af egne (allierede) hærstyrker med fornøden uddannelse, materiel, vilje og hårdhed.

Trods alt teknisk udstyr ender kampen på jorden i en konfrontation mellem enkeltkæmpere, hvor uddannelse, vilje og karakterstyrke er afgørende for kampens udfald.

Endvidere skal hæren være rede til at deltage i FN-observatør- og bevogtningstjeneste.

III. Vurdering af Hærens muligheder for og midler til løsning af opgaverne.

Generelle betragtninger over landforsvarets muligheder.

16. Forsvar af det jyske landområde mod en fra syd kommende fjende gennemføres mest hensigtsmæssigt i den smalle sydlige del af halvøen, d. v. s. Slesvig-Holsten og området lige nord for den dansk-tyske grænse, hvor forsvaret kan baseres på naturlige hindringer i terrænet, og hvor de fjendtlige styrker ikke har rum til på en gang at udvikle den fulde numeriske overlegenhed. Samtidig har dette område den til mobil forsvarskamp fornødne dybde. Er større fjendtlige pansrede styrker nået frem til den mellemste del af den jyske halvø (d. v. s. nord for linien Esbjerg-Kolding), vil landområdets udstrækning og terrænets karakter give fjenden væsentligt forbedrede muligheder for at udnytte sit samlede styrkepotential.

Under de givne militær-geografiske betingelser vil en fjendtlig fremtrængen mod den danske del af den jyske halvø kunne imødegås:

- enten ved, at danske og tyske styrkers indsats er snævert koordineret, hvorved muligheden for tilgang af allierede forstærkninger udefra forbedres og der skabes mulighed for, at sådanne forstærkninger i det hele taget planlægges,
- eller ved et hovedsageligt med danske styrker gennemført forsvar i nordligere dele af halvøen, efter at Warszawapagtstyrkerne hurtigt er brudt igennem det tysk etablerede forsvar af de sydlige dele. Allierede forstærkninger vil i denne situation kunne blive hindret i at tilgå eller kun i begrænset omfang kunne nå at influere på forsvarsmulighederne.

Egne styrkers fortsatte kontrol af Jylland er i øvrigt en forudsætning for tilførsel af allierede forstærkninger til Danmark. NATO-planlægningen herfor finder sted ud fra den forudsætning, at danske styrker sammen med tyske kan løse denne opgave.

17. Angreb på de danske øer må foretages under anvendelse af komplicerede amfibie- og luftoperationer.

Tilførsel af egne forstærkninger til forsvaret på en ø har rimeligt gode muligheder, så længe større dele af øen holdes og adgangs-